

ти свирката много скъпа става.

Когато съм виждалъ нѣкой раскошникъ, че си прѣскаше непощадно хубавыты паричкы, и то баремъ да е за нѣщо, а само да гы прояда и пропива съ нѣкои си; че прѣзираше сѣкой случай, отъ който можаше да бѣде по-радостенъ и по-весель, само да ся наяде и угои като свиня, — веднага ми е дохождало на ума: Куковицо! само зло и срамъ навлачашъ на себе си, и за свиркѣ-тъж си много прѣскашъ.

Когато съм виждалъ нѣкого, че бѣше като лудъ за хубавы дрехы, *джеваиры*, мобилы и за сѣкаквы пишны работы, че плащаше много повече за тѣхъ, отъ колкото му допускахъ имотътъ и заслугыты; че ся наплескуваше заради това съ длъгове; че лежеше само да гы постигне, изъ тѣмнициты, че отъ отчаяніе си побъркуваше ума, и че си скончяваше най-послѣ живота полудѣлъ, — азъ съм си пакъ помьсловалъ: Тяжко ти несмысленный! и ты за свиркѣтъж си прѣмно-го плащашъ.